

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913201623
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7913201623.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35697270, proti odporcovi: P. F., A.: XX.XX.XXXX, S. W. S.Š., O. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom: JUDr. Marek Kurtoš, vyšší súdny úradník Okresného súdu Trebišov, o zaplatenie 562,16 Eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I.

Súd konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie sumy 140,28 Eur, s 10% úrokom z omeškania od 06.03.2009 do zaplatenia, z časti zaplatenia 10% úroku z omeškania zo sumy 198,80 Eur od 06.03.2009 až do 04.09.2012 a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 1,25% ročne zo sumy 198,80 Eur od 05.09.2012 až do zaplatenia.

II.

Navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 8.11.2010 sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia 695,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne od 6.3.2009 do zaplatenia, ako aj náhrad trov konania. Návrh dôvodil tým, že s odporcom dňa 12.9.2008 uzavrel Zmluvu č. A3918783, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy požičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM karte bolo pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku k zmluve č. A3918783 predal odporcovi mobilný telefón zn. Sony Ericsson K530i za kúpnu cenu 0,03 Eur. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 21.10.2008 až 22.12.2008, čím porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatku k Zmluve č. A3918783, časť následky neplnenia si zmluvných povinností je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 Eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 19.2.2009 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne v zmysle Čl. IV. Všeobecných podmienok ukončil platnosť zmluvy č. A3918783. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval. Navrhovateľ si poplatok za upomienku vo výške 2,66 Eur neuplatnil. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami Čl. XI., bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedené v pokuse o pokonávku, t.j. od 6.3.2009. Navrhovateľova pohľadávka voči odporcovi pozostáva z neuhradených služieb vo výške 363,36 Eur a z nároku na doplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 Eur, t.j. celkom sumu 695,30 Eur.

Konanie bolo vedené pod sp. zn. 2C/93/2010. Konajúci súd uznesením zo dňa 2. augusta 2012, č.k. 2C/93/2010-71, konanie zastavil v časti o zaplatenie 133,14 Eur s 10% úrokom z omeškania ročne

od 6.3.2009 do zaplattenia a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa vylúčil na samostatné konanie. Vylúčené konanie je vedené pod sp. zn. 2C/226/2012 a teraz je vedené pod sp. zn. 2c/22/2013.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.3.2016, na ktoré sa neustanovili riadne a včas predvolaný navrhovateľ a opatrovník odporcu na neznámom mieste. Navrhovateľ svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní žiadal ospravedlniť podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 15.3.2016 a žiadal, aby súd pojednávanie uskutočnil v jeho neprítomnosti a rozhodol ako o samotnom návrhu, tak aj o trovách konania. Ustanovený opatrovník taktiež doručil konajúcemu súdu podanie, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu vysokej pracovnej vyťaženia. Súhlasil s pojednávaním bez jeho prítomnosti a rozhodnutie ponechal na úvahe súdu. Súd nariadené pojednávanie vykonal v neprítomnosti navrhovateľa a opatrovníka odporcu na neznámom mieste. Vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

V konaní vedenom pod sp. zn. 2C/93/2010 bol dňa 18.11.2010 vydaný platobný rozkaz č.k. 16Ro/166/2010-29. Tento platobný rozkaz nebol doručený odporcovi do vlastných rúk, preto ho súd uznesením zo dňa 24.11.2010, č.k. 16Ro/166/2010-32, zrušil. Súd šetril pobyt odporcu, jeho pobyt však zistený nebol. Z uvedeného dôvodu súd odporcovi na neznámom mieste uznesením zo dňa 22. júna 2012, č.k. 2C/93/2010-50, ustanovil opatrovníka, a to matku odporcu. Ani matke odporcu však nebolo možné doručiť písomnosti súdu, tieto poštou doručované zásielky boli vrátené späť súdu s vyznačením, že adresát je neznámy. Konajúci súd preto uznesením zo dňa 12. júla 2012, č.k. 2C/93/2010-59, zrušil uznesenie zo dňa 22. júna 2012, č.k. 2C/93/2010-50, a odporcovi na neznámom mieste ustanovil za opatrovníka JUDr. Janu Smerekovú, vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu Michalovce. Z dôvodu, že JUDr. Jana Smereková, vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Michalovce, bola dňa 18. decembra 2014 prezidentom SR menovaná za sudkyňu Okresného súdu Michalovce, konajúci súd uznesením č.k. 2C/22/2013-13, zo dňa 8.2.2016, zrušil uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.7.2012 pod č.k. 2C/93/2010-59, ktorým ustanovil JUDr. Janu Smerekovú za vyššiu súdnu úradníčku a uznesením 2C/22/2013-13, zo dňa 8.2.2016 ustanovil za opatrovníka odporcovi JUDr. Mareka Kurtoša, vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Trebišov.

V konaní vedenom pod sp. zn. 2C/93/2010 bolo súdu dňa 2.8.2012 doručené podanie navrhovateľa datované 31.7.2012 (č.l. 66-67). V tomto podaní navrhovateľ uviedol, že návrhom zo dňa 14.9.2010 navrhol zaviazat' odporcu na zaplattenie sumy vo výške 695,30 Eur, ktorá pozostáva z neuhradených služieb vo výške 363,36 Eur a z nároku na doplattenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 Eur. V podaní ďalej uviedol, že žiada, aby súd navrhovateľovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 363,36 Eur aj nárok na zaplattenie sumy 198,80 Eur, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje do výšky škody v súlade s ustanovením Čl. 3 bod 3.7 Dodatku, ktorá podľa názoru navrhovateľa navrhovateľovi preukázateľne vznikla. Žiada o zmenu návrhu na začatie konania v súlade s ustanovením Čl. 3 bod 3.7 Dodatku, domáha sa náhrady škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za predaný mobilný telefón vo výške 198,80 Eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), tzn. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Poukázal na pravdepodobný úmysel odporcu nedodržať svoje zmluvné povinnosti, keďže odporca nezaplatil za poskytnuté služby od počiatku. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi pozostáva z akciovej ceny vo výške 0,03 Eur, predajnej ceny 198,83 Eur, pričom rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou je uplatnený nárok na náhradu škody 198,80 Eur. Na základe vyššie uvedeného zoberal podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku späť návrh na začatie konania v časti o zaplattenie 133,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 133,14 Eur od 6.3.2009 do zaplattenia. Poukázal na to, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón, bolo v ňom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011; v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Ako je vyššie uvedené, v späťvzatej časti súd konanie zastavil.

Navrhovateľ v konaní predložil pokus o pokonávku datovaný 19.2.2009, adresovaný odporcovi na adresu uvedenú v Zmluve (č.l. 18). V tomto pokuse o pokonávku oznamuje navrhovateľ odporcovi,

že eviduje voči nemu splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické služby, a to za zúčtovacie obdobie 2008/10 189,77 Eur,
2008/11 172,30 Eur,
2008/12 3,95 Eur,

s tým, že celková pohľadávka za poskytnuté elektronické komunikačné služby predstavuje 366,02 Eur. Navrhovateľ v tomto pokuse o pokonávku ďalej upozorňuje odporcu, že podľa uzatvoreného Dodatku k Zmluve o pripojení je z dôvodu porušenia zmluvných povinností povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 31,94 Eur, pohľadávku pozostávajúcu z neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zo zmluvnej pokuty v celkovej výške 697,96 Eur žiada uhradiť najneskôr do 5.3.2009 na účet navrhovateľa. Z fotokópie poštovej obálky na č.l. 19 je zrejmé, že túto poštovú zásielku prevzal odporca dňa 23.2.2009.

Navrhovateľ predložil k návrhu na začatie konania faktúry:

1. č. 8778081653 (č.l. 20) s dátumom vyhotovenia 21.10.2008, s dátumom splatnosti do 4.11.2008, pričom touto faktúrou účtoval spolu sumu 188,44 Eur, ktorá predstavuje súčet rôznych účtovaných položiek touto faktúrou;
2. č. 8778550405 (č.l. 21) s dátumom vyhotovenia 21.11.2008, s dátumom splatnosti do 5.12.2008, ktorou navrhovateľ odporcovi vyúčtoval spolu sumu 170,97 Eur, pričom aj táto účtovaná cena je súčtom cien účtovaných za rôzne položky;
3. č. 8779027085 (č.l.) s dátumom vyhotovenia 22.12.2008 a s dátumom splatnosti do 5.1.2009, ktorou navrhovateľ odporcovi vyúčtoval sumu 3,95 Eur za položku odpojenie v období 15.12.2008.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k týmto záverom:

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že navrhovateľ na strane jednej a odporca na strane druhej dňa 12.9.2008 platne uzavreli zmluvu o pripojení s dodatkom k nej z toho istého dňa podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z.

Súd z obsahu položiek fakturovaných vyššie uvedenými faktúrami zistil, že faktúrou vyššie uvedenou pod poradovým číslom 1. účtoval okrem položky info o spotrebe - výška posl. faktúry a okrem položky obnova kreditu s paušálom a faktúrou vyššie uvedenou pod poradovým číslom 2. okrem tých istých položiek tzn. položky info o spotr. - výška posl. fak. a obnova kreditu s paušálom poskytnuté elektronické komunikačné služby podľa § 5 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z., a to faktúrou 1. cenu 116,01 Eur a faktúrou 2. cenu 107,07 Eur, spolu 223,08 Eur.

Navrhovateľ nepreukázal, že odporcovi vyššie uvedené faktúry doručil (ustanovenie § 42 ods. 3 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z. z. ukladá navrhovateľovi doručiť pre odporcu prehľadné a zrozumiteľné vyúčtovanie poskytnutej elektronickej komunikačnej služby.

Podľa bodu 16.3 Všeobecných podmienok mal však súd za preukázané, že vyúčtovanie ceny týchto služieb bolo odporcovi doručené 11. dňom po skončení zúčtovacieho obdobia. Pri faktúre vyššie uvedenej pod poradovým číslom 1. toto zúčtovacie obdobie bolo od 20.10.2008 do 18.11.2008 a pri faktúre vyššie uvedenej pod poradovým číslom 2. toto zúčtovacie obdobie bolo od 20.11.2008 do 19.12.2008.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd podľa § 42 ods. 4 písm. d/ zák. č. 610/2003 Z. z. zaviazal navrhovateľa na zaplatenie 223,08 Eur ako splatnej ceny vyúčtovaných elektronických komunikačných služieb.

Navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil aj nárok na úrok z omeškania z účtovanej ceny služieb, a to od 6.3.2009 vo výške 10%. Súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z. z. v znení nar. vl. SR č. 586/2008 Z. z. odporcu zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania v uplatnenej výške 10% ročne od 6.3.2009 až do zaplatenia istiny 223,08 Eur, priznanej ako ceny elektronickej komunikačnej služby.

Uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie 198,80 Sk predstavuje nárok na náhradu škody.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ odporcovi pri uzatváraní Dodatku k zmluve predal mobilný telefón typ Sony Ericsson K530i za cenu so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny, t.j. za cenu 0,03 Eur (1,- Sk).

Uvedeným rozsudkom zo dňa 22. novembra 2012 sp. zn. 2C/226/2012 súd rozhodol o časti nároku navrhovateľa tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 421,88 Eur vo výške 10% ročne zo sumy 223,08 Eur od 6.3.2009 do zaplatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 198,80 Eur od 5.9.2002 do zaplatenia a vec o nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 140,28 Eur s príslušenstvom, ďalej nárok navrhovateľa na zaplatenie 10% úroku z omeškania zo sumy 198,8 Eur od 6.3.2009 až do 4.9.2012 vrátane a úrok z omeškania vo výške 1,25% ročne zo sumy 198,80 Eur od 5.9.2012 do zaplatenia vylúčil na samostatné konanie, v ktorom súd rozhodol v tomto rozsudku a tento odôvodnil nasledovne:

V tejto súvislosti súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody v tomto rozsudku.

Navrhovateľ nárok na zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody odvodzuje od skutočnosti, že odporcovi predal mobilný telefón, telekomunikačné zariadenie SONY Ericson K530i v sume 0,03 Eur. Zo zmluvy, ktorú uzavreli účastníci dňa 12.9.2008 ako zmluvu o pripojení, ku ktorej uzavreli aj dodatok na č.l. 12-14, jednoznačne vyplýva, že zmluvná pokuta je paušalizovaná náhrada škody, ktorá má tvoriť refundáciu prípadnej straty na kúpnej cene telefónov ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu, ktorý bol odpredaný odporcovi so zľavnenou cenou, ktorú odporca za telefóny zaplatil.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k tomuto právnomu záveru:

Podľa § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 610/2003 Zb. účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami.

Podľa § 42 ods. 4 písm. d/ zák. č. 610/2003 Zb. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Zb. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupní súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť pre navrhovateľa cenu poskytnutých telekomunikačných služieb v sume 421,88 Eur s príslušenstvom, pretože navrhovateľ preukázal, že odporcovi poskytol telekomunikačné služby za podmienok dohodnutých v zmluvách za obdobie od 20.10.2008 do 18.11.2018 a za obdobie od 20.11.2008 do 19.12.2008 a odporca za uvedené obdobie cenu telekomunikačných služieb nezaplatil. Súd zároveň uložil odporcovi povinnosť uhradiť úroky z omeškania z uvedenej sumy vo výške 10% ročne zo sumy 223,08 Eur od 6.3.2009 do zaplatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 198,80 Eur od 5.9.2002 do zaplatenia a vec o nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 140,28 Eur s príslušenstvom, ďalej nárok navrhovateľa na zaplatenie 10% úroku z omeškania zo sumy 198,80 Eur od 6.3.2009 až do 4.9.2012 vrátane a úrok z omeškania vo výške 1,25% ročne zo sumy 198,80 Eur od 5.9.2012 do zaplatenia.

Podľa § 6 ods. 1, 3 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie žiadnym spôsobom spotrebiteľa diskriminovať ani konať v rozpore s dobrými mravmi, najmä nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach, nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služby na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov. Konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré sa aj v rozpore so zvytými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b/ (po a/ nediktuješ, len teraz po b/) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1,2 Zákona o ochrane spotrebiteľa typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a/ neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä podmienky, ktoré viažu predaj výrobu alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby a podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnako alebo podobnú zmluvu,

b/ podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa článku 2 písm. b/, c/ Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto Smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto

Smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa článku 3 bod 1 Smernice Rady 53/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa článku 6 bod Smernice Rady 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Predmetným návrhom sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi nie zaplata zmluvnej pokuty, ale náhrady škody spolu s príslušenstvom tvrdiac, že sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu. Porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu spočívalo v tom, že nedodržel povinnosti uvedené v dodatku k zmluve o pripojení, v zmysle ktorých sa zaviazal, že po dobu viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a že po túto dobu bude využívať objednané služby a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu platnosti zmluvy o pripojení alebo dodatku k zmluve alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti. Súčasne v dodatku k zmluve sa zaviazal, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, na základe ktorého by vzniklo navrhovateľovi právo odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodu nesplnenia alebo porušenia povinnosti zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v zmluve alebo k dodatku k zmluve. Skutočnosť, že odporca porušil základné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení a to platiť riadne a včas za poskytnuté služby, navrhovateľ preukázal, nakoľko odporca cenu poskytnutých služieb navrhovateľovi neuhradil ani v dodatočnej lehote uvedenej v pokuse o pokonávku. Škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov a cenou akciovou. Škoda predstavuje zmenšenie majetku navrhovateľa, pretože mobilné telefóny sa stali v zmysle dodatku vlastníctvom odporcu.

Tak, ako vymedzil nárok navrhovateľ na náhradu škody vyplýva, že tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenia § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkové, ako aj mimozáväzkové zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno, nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového obmedzenia žalobného návrhu navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený vo všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy.

Navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení, ktorej nedeliteľnou súčasťou sú aj všeobecné zmluvné podmienky, nepreukázal a teda odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil. Je potrebné uviesť, že zmluva nebola uzavretá na dobu určitú, teda iba na dobu viazanosti ale na dobu neurčitú s dohodnutou dobou viazanosti 24 mesiacov a navrhovateľ nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody, k tomu súd uvádza:

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia predovšetkým poskytnutím peňazí ak nedochádza k naturálnej reštitúcii.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca s menšením majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať vzhľadom na pravidelný bez vecí.

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou po zohľadnení využívania služieb odporcom podľa počtu mesiacov využívania v rámci zmluvnej viazanosti. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu, za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa, tento predáva mobilný telefón za nižšiu, ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napríklad podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilných telefónov tak nie je následkom (tvrdeného, ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Inú, ako dohodnutú cenu, teda predajnú cenu mobilných telefónov súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným účastníkom vkladá. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny obdržal dojednanú kúpnu cenu v sume 0,03 Eur.

S vyššie uvedeným záverom je spojené nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinná súvislosť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistených a citovaných právnych ustanovení súd zamietol návrh navrhovateľa na náhradu škody po tom, čo zistil, že navrhovateľ ničím nepreukázal odôvodnenosť stanovenia náhrady škody zmluvnej pokuty na základe zmluvy o pripojení.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Keďže navrhovateľ mal iba čiastočný úspech v súvislosti s uplatnením svojho nároku na zaplatenie sumy s príslušenstvom, súd rozhodol, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na súde, proti rozsudku ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované; podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnom konaní.